

گفت و گوبا «مصطفی آقایی»
هنرمندی که تاکنون به ۲ هزار نفر از بانوان
مشهدی، هنرهای دستی را به طور رایگان
آموزش داده است

خادم هنر

داده ایم تا تولیدات بیشتری داشته باشیم. علاوه بر آن ۱۴ رویکرد در صنایع دستی وجود دارد، مانند دوخت های سنتی بر روی لباس های اقوام ایرانی، چرم دوزی، صنعت وابسته به چوب، صنعت وابسته به فلز، صنعت وابسته به سنگ های قیمتی و نیمه قیمتی و... که هر یک از این ها را با هم تلفیق کنیم محصولات متنوعی را به دست می آوریم. یک دوخت بلوچستان را به ۷۰۰ محصول تبدیل کرده ایم. این دوخت می تواند سرآستین، جلو لباس، روی کیف یا در چرم دوزی کار شود. این به هنر و خلاقیت هنرمند برمی گردد.»

حمیده صفائی - این زیارتش با همیشه فرق داشت، گویا امام رضا (ع) می خواست مسیر جدیدی را به او نشان دهد. شاید برای همین بود که وقتی از زیارت برمی گشت، خانمی متکدی سر راهش قرار گرفت و از او درخواست کمک کرد. نمی دانست کمک کند یا نه. از تکی گری بیزار است و آن را خلاف کرامت انسانی می داند. با خودش فکر کرد، اگر کمک کند کداپروری کرده و اگر بی تفاوتی کنارش بگذرد او هم واقعاً مستحق باشد پیش و جدانش مسئول است. این ماجرا ذهنش را درگیر کرد. او که مدت کوتاهی دور از وطن بود از خودش پرسید: «برای زنان ایرانی چکار کنم؟» اما به نتیجه ای نرسید؛ برای همین، موضوع را با پدرش مطرح کرد و از او راهنمایی خواست. پدرش گفت: «راهش دانشگاه یا قانون نیست. راهش همان چیزی است که خدا در صندوق وجودت گذاشته، همان چیزی که در زنت و در خانواده ات وجود دارد و به تورا رسیده است.» هر چه با خودش فکر می کند چیزی غیر از هنر، که میراث خانوادگی اش باشد، نمی بیند. مصطفی آقایی از همان سال (۱۳۸۰) دست به سوزن می شود و مسیر جدیدش را آغاز می کند. او در این مسیر می تواند طی چهار سال به ۲ هزار نفر از بانوان شهر مشهد به طور رایگان انواع دوخت های سنتی را آموزش دهد تا وارد بازار کار شوند.

امام رضا (ع) نذر کردیم به ۱۱ هزار نفر به طور رایگان ۸ هزار محصول را آموزش دهیم.»، عدد ۸ برایش مقدس است، ۸ هزار محصول به نیت امام هشتم تولید کرده و ۱۱ هزار نفری که می خواهد آموزش دهد نیز به نیت ۱۱ امام معصوم (ع) است که به شهادت رسیده اند.

۲۸۰ پایه دوخت

برای برخی جای سؤال است که این ۸ هزار محصول را چطور می خواهند تولید کنند؟! عدد کمی نیست. آقایی در این باره توضیح می دهد: «در صنعت دوخت های اصلی، ۸۰ پایه دوخت سنتی داریم که آن ها را به ۲۸۰ پایه ارتقاء

خبری از این دست کارها نبود، اما زن هنرهای خانوادگی در او نهادینه شده بود. با سابقه خانوادگی ای که داشت و با در نظر داشتن حرف پدرش، به این نتیجه رسید که برای رسیدن به هدفش نیاز به محصولات جدیدی دارد؛ برای همین به دنبال آموزش رفت و کم کم انواع دوخت های سنتی را یاد گرفت. او مجبور بود برای یادگیری دوخت ها شهر به شهر و روستا به روستا برود. مصطفی آقایی می گوید: «برای رسیدن به هر هدفی سه چیز لازم داریم: «کتاب یا همان دانش»، «طرح و برنامه و قدرت اجرایی»، «منابع انسانی و سرمایه های مالی». دانش را از دوخت های سنتی و صنایع دستی گرفتیم، طرح و برنامه را با کارآفرینی و دانش مدرن تلفیق کردیم. سرمایه انسانی نیاز داشتیم که در راستای نگاه اسلامی، به نیت

هنر، ارثیه خانوادگی

دوختن را از پدرش یاد گرفت؛ هر چند تا ۲۴ سالگی علاقه ای به آن نداشت و کاری در این زمینه انجام نداده بود، اما اکنون در هنرهای سنتی حرفی برای گفتن دارد. انکار ماجرای آن زن برایش تلنگری بود تا مسیر جدیدی در زندگی اش آغاز شود.

پدرش طراح لباس است و در این سال ها لباس های زیادی طراحی کرده است. مادرش هم در گذشته ابریشم دوزی می کرد. به قول خودش خانواده مادرش اش صباغ (رنگرز و نگارگر) هستند. زمانی که او به دنیا آمد، دیگر

۲ هزار نفر آموزش دیده اند

متولد ۱۳۵۵ است و در شهرستان جعفریه به دنیا آمده است. از دوران کودکی اش، روزهای جنگ را به خاطر دارد که پدرش به دنبال جمع آوری کمک های مردمی و ارسال آن ها به جبهه بود. از دوران مدرسه هم شیطنت هایش را بیشتر به خاطر می آورد؛ شیطنت هایی که منجر به اخراج از کلاس درس می شد و ساعت بعد که به کلاس می آمد باز هم آرام نمی نشست. برعکس مدرسه در خانه آرام بود و بیشتر همراه پدر. او از سیستم آموزشی گلایه دارد. به قول خودش «شخصیت های اجتماعی آدم ها برایم مهم بود. می خواستم مطالعات اجتماعی بخوانم، اما مجبور شدم در شاخه های فنی دیپلم بگیرم.». علاوه بر مدرسه از ۱۴ سالگی در حوزه هم مشغول به تحصیل بوده است: «از کودکی شعر و موسیقی و تجارت را دوست داشتم و ترجیح می دادم کارهای مدیریتی انجام دهم. اعتقاد دارم هرکاری را که انجام می دهیم باید توجیه اقتصادی داشته

